

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Măcăineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: support@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 468
din 07.08.2013**

Dosar nr.: 434/2013

Petiția nr.: 3287/13.05.2013

Petent: P. Ș.

Reclamat: Ministerul Mediului și Schimbărilor Climatice

Obiect: emiterea unui ordin privind prohibiția pescuitului, cu posibil caracter discriminatoriu în ceea ce privește categoriile de pescari

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1. P. Ștefan, loc. Călărași, jud. Călărași

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1. Ministerul Mediului și Schimbărilor Climatice, loc. București

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petentul sesizează faptul că Ordinul nr. 400/15.03.2013, Ordin privind stabilirea perioadelor și zonelor de prohibiție a pescuitului, precum și a zonelor de protecție a resurselor acvatice vii în anul 2013, emis de Ministerul Mediului și Schimbărilor Climatice, art. 6 coroborat cu art. 1, face o discriminare între categoriile de pescari din România.

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura legală de citare a părților.

3.2. Prin adresa nr. 3287/29.05.2013 a fost citat petentul, iar prin adresa 3678/29.05.2013 a fost citată partea reclamată pentru termenul stabilit de Consiliu la data de 18.06.2013.

3.3. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

4.1.1. Petentul arată că Ordinul nr. 400/15.03.2013, Ordin privind stabilirea perioadelor și zonelor de prohibiție a pescuitului, precum și a zonelor de protecție a resurselor acvatice vii în anul 2013, emis de Ministerul Mediului și Schimbărilor Climatice, art. 6 coroborat cu art. 1, face o discriminare între categoriile de pescari din România.

4.1.2. Petentul precizează că, potrivit art. 6 din ordinul mai sus menționat, pescuitul la scrumbie este permis numai în scop comercial și familial, fără să se facă referire și la pescuitul recreativ – sportiv (pescuitul cu undița sau lanseta, acela pe care îl practică și petentul). Petentul arată că organele de control din domeniul pisciculturii pun în aplicare acest ordin și fac discriminare între pescari, în sensul că pe unii pescari (cei care pescuiesc familial și comercial), la scrumbie, îi lasă să pescuiască, iar pe ceilalți (cei care pescuiesc recreativ - sportiv) tot la scrumbie, le interzice.

4.1.3. În art. 1 din ordin se specifică clar că pescuitul comercial, recreativ/sportiv și familial se interzice la toate speciile de pești, în perioadele enumerate, cu unele excepții. Prin excepție de la art. 1 este și art. 6 care se aplică doar pentru pescarii care practică pescuitul comercial și familial la scrumbie. Excepția de la art. 6 este pentru scrumbie (scrumbie care urcă pe Dunăre într-o perioadă scurtă de timp și apoi se întoarce în mare) și este făcută numai pentru pescuitul în scop comercial și familial. Această excepție nu este făcută și pentru pescuitul în scop recreativ/sportiv.

4.1.4. Petentul menționează faptul că pescarii ce practică pescuitul comercial și familial pescuiesc chiar dacă a venit perioada de interdicție specificată în art. 1. Ei pescuiesc în continuare, în același fel, cu plasele, dar la scrumbie. Pentru aceștia art. 1 cu perioadele menționate nu se mai aplică și se aplică art. 6. Pentru pescarii ce practică pescuitul recreativ/sportiv se aplică permanent numai art. 1 (deoarece nu sunt menționați și ei în art. 6).

4.1.5. Petentul arată că, în fapt, din coroborarea celor două articole rezultă că, într-o perioadă de timp bine stabilit unii au dreptul să pescuiască, iar alții nu.

4.1.6. Petentul consideră că Agenția Națională pentru Pescuit și Acvacultură, inițiatorul acestui ordin și care veghează să fie aplicat întocmai, i-a răspuns la sesizarea sa în sensul că i-a confirmat că el, ca pescar recreativ/sportiv nu poate pescui la scrumbie recreativ/sportiv la fel ca ceilalți pescari care practică pescuitul familial și comercial.

4.1.7. Petentul arată că în România există trei categorii de pescari: *cei care practică pescuitul comercial, familial și recreativ-sportiv*. Dacă la o categorie i se interzice (sau se omite să fie enumerată, de exemplu recreativ – sportiv ca în art. 6), consecința ce face să ducă la restrângerea dreptului acestor pescari să pescuiască la scrumbie reprezintă o discriminare.

4.1.8. Petentul specifică faptul că ordinul la care face referire în petiție se emite în fiecare an și este același prin conținut (diferă numai perioadele/datele în care se instituie prohibiția), perioade/date pe care petentul afirmă că nu le contestă.

4.1.9. Petentul arată că în anul 2012 a solicitat Agenției Naționale pentru Pescuit și Acvacultură lămuriri în problema enunțată și că a așteptat anul 2013 și publicarea ordinului în speranța că cei care l-au emis vor face unele modificări, lucru care nu s-a întâmplat.

Susținerile părții reclamate

4.2.1. Partea reclamată își exprimă punctul de vedere prin care invocă *excepția de necompetență* a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării referitor la aspectele invocate în petiție.

4.2.2. Partea reclamată arată că O.U.G. nr. 23/2008 privind pescuitul și acvacultura, aprobată cu modificări și completări de Legea nr. 317/2009 reglementează protecția, conservarea, administrarea și exploatarea resurselor acvatice vii, activitatea de acvacultură, procesarea și comercializarea produselor obținute din pescuit și acvacultură, atunci când aceste activități se realizează pe teritoriul României și în apele de sub jurisdicția națională a României de către nave sub pavilion român sau sub pavilionul altor state.

4.2.3. Potrivit H.G. nr. 545/2010 privind organizarea, structura și funcționarea Agenției Naționale pentru Pescuit și Acvacultură, cu modificările ulterioare, această instituție are printre atribuțiile sale și pe acea de elaborare și implementare a strategiei naționale și a reglementărilor privind: conservarea și managementul resurselor acvatice vii existente în habitatele piscicole naturale, acvacultura, procesarea și organizarea pieței produselor pescărești, structurile de pescuit și acvacultură.

4.2.4. Potrivit dispozițiilor instituite de prevederile art. 3 alin. 1 din O.U.G. nr. 96/2012 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale și pentru modificarea unor acte normative, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2013, Ministerul Mediului și Schimbărilor Climatice s-a înființat prin reorganizarea Ministerului Mediului și Pădurilor și prin preluarea activităților și a structurilor specializate din domeniul pisciculturii de la Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale.

4.2.5. Ca urmare, Agenția Națională pentru Pescuit și Acvacultură a trecut în subordinea Ministerului Mediului și Schimbărilor Climatice.

4.2.6. Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, prevede la art. 77 faptul că ordinele cu caracter normativ, instrucțiunile și alte asemenea acte ale conducătorilor ministerelor și ai celorlalte organe ale administrației publice centrale de specialitate sau ale autorităților administrative autonome se emit numai pe baza și în executarea legilor, a hotărârilor și a ordonanțelor Guvernului.

4.2.7. Partea reclamată arată că în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 145 din 19 martie 2013 s-a publicat Ordinul ministrului mediului și schimbărilor climatice nr. 400/2013 privind stabilirea perioadelor și zonelor de prohibiție a pescuitului precum și zonelor de protecție a resurselor acvatice vii în anul 2013.

4.2.8. Partea reclamată precizează că Ordinul ministrului mediului și schimbărilor climatice nr. 400/2013 a fost emis în temeiul art. 12 alin. 4 și 5 din O.U.G. nr. 23/2008 privind pescuitul și acvacultura, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 317/2009, precum și al art. 13 alin. 3 din H.G. nr. 48/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului și Schimbărilor Climatice și pentru modificarea unor acte normative în domeniul mediului și schimbărilor climatice.

4.2.9. Ordinul ministrului mediului și schimbărilor climatice nr. 400/2013 prevede la art. 1 următoarele: "Se instituie măsuri de prohibiție pentru pescuitul în scop comercial recreativ/sportiv și familial al oricăror specii de

pești, crustacee, moluște și al altor viețuitoare acvatice în habitatele piscicole naturale, pe o durată de 60 de zile, în perioada 8 aprilie-6 iunie inclusiv, și în apele care constituie frontieră de stat, inclusiv Golful Musura, pe o durată de 45 zile, în perioada 8 aprilie - 22 mai inclusiv, cu excepțiile prevăzute în prezentul ordin”.

4.2.10. La art. 6 din Ordinul ministrului mediului și schimbărilor climatice nr. 400/2013 se reglementează faptul că prohibiția pescuitului în scop comercial și familial a scrumbiei pe Dunăre se stabilește, pe sectoare, (...) pe o durată de 30 de zile, în perioada 11 mai - 9 iunie inclusiv.

4.2.11. Totodată, Ordinul ministrului mediului și schimbărilor climatice nr. 400/2013, prevede ca și excepție la pescuitul recreativ/sportiv în perioada de prohibiție doar pescuitul la știucă, care se poate efectua numai cu folosirea echipamentelor de pescuit recreativ/sportiv și a momelilor artificiale, cu eliberarea capturii în mediul acvatic natural.

4.2.12. Partea reclamată arată că pescarii sportivi sunt cei care solicită să pescuiască sportiv în perioada de prohibiție la scrumbie folosind lanseta/țaparina. Partea reclamată precizează faptul că prin Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 449/2008 sunt reglementate caracteristicile tehnice și condițiile de folosire a uneltelor de pescuit precum și metodele de pescuit comercial în apele maritime și continentale.

4.2.13. Astfel, țaparina este o unealtă de pescuit cu cârlige armate cu momeli artificiale, destinată pescuitului comercial. Țaparina se folosește în general la pescuitul stavrizilor și lufarului. Numărul de țaparine permise la pescuit este de maxim 2 bucăți. Solicitarea de a pescui recreativ sportiv cu țaparina/lanseta la scrumbie, pe Dunăre de la Vadul Oii până la Gura Timocului, în condițiile în care prezența acestei specii în acesată zonă este uneori nesemnificativă reprezintă dorința pescarilor sportivi de a pescui orice alte specii care le cad în cârlig, specii care se reproduc în această perioadă de prohibiție generală.

4.2.14. În conformitate cu prevederile art. 59 lit. f) din O.U.G. nr. 23/2008 cu modificările și completările ulterioare, pescuitul recreativ/sportiv în habitatele piscicole naturale, prin orice metode sau mijloace, al peștilor și al altor viețuitoare acvatice, în perioada de prohibiție și în zonele de protecție, constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 600 lei la 1000 lei și cu reținerea și suspendarea pe o perioadă de 90 de zile a permisului sau autorizației.

4.2.15. Pentru considerentele prezentate, partea reclamată arată că Ordinul ministrului mediului și schimbărilor climatice nr. 400/2013 cu modificările ulterioare a fost emis cu respectarea tuturor prevederilor legale în vigoare și nu a fost săvârșită nicio faptă de discriminare de către Ministerul Mediului și Schimbărilor Climatice în stabilirea categoriilor de pescari, motiv pentru care solicită respingerea memoriului petentului ca nefondat.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. Petentul sesizează Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării asupra unei situații considerate de el a avea un caracter discriminatoriu și anume că Ordinul nr. 400/15.03.2013, Ordin privind stabilirea perioadelor și zonelor de prohibiție a pescuitului, precum și a zonelor de protecție a resurselor acvatice vii în anul 2013, emis de Ministerul Mediului și

Schimbărilor Climatice, art. 6 coroborat cu art. 1, face o discriminare între categoriile de pescari din România.

5.2. Față de excepția necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării invocată de partea reclamată Colegiul director urmează a o respinge, urmând a analiza pe fond aspectele supuse soluționării.

5.3. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul director analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art. 2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

5.4. Conform art. 2 alin.1 din O.G. 137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, constituie discriminare „orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV sau apartenență la o categorie defavorizată, care are ca scop sau efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice,,.

5.5. Colegiul director analizează dacă în cazul semnalat de petent se întrunesc condițiile pentru existența unei fapte de discriminare. Pentru ca o faptă să fie calificată discriminatorie trebuie să îndeplinească următoarele condiții: a) existența unui tratament diferențiat a unor situații analoage sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile; b) existența unui criteriu de discriminare conform art. 2 alin. 1 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările ulterioare; c) tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege; d) tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop să nu fie adecvate și necesare.

5.6. Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată de articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale art. 2 din O.G. 137/2000. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art. 2, alin. 1 *deosebirea, excluderea, restricția sau preferința* trebuie să aibă la bază unul dintre *criteriile* prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit*

datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată anterior, pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

5.7. În speță, petentul sesizează faptul că se consideră discriminat față de celelalte categorii de pescari.

5.8. Din analiza obiectului petiției raportat la îndeplinirea elementelor constitutive ale faptei de discriminare, Colegiul director reține că, în speță, acestea nu se întrunesc, nefiind vorba de situații comparabile (în speță sunt trei categorii diferite de pescari), nefiind încălcat principiul egalității și nici cel al nediscriminării. Prin urmare, Colegiul director decide faptul că, în cazul semnalat de petent, nu s-a săvârșit o faptă de discriminare, potrivit O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. respingerea excepției necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării invocată de partea reclamată;
2. nu se întrunesc elementele constitutive ale faptei de discriminare, potrivit art. 2, alin. 1 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată;
3. clasarea dosarului;
4. o copie a hotărârii se va transmite părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

Asztalos Csaba Ferenc – Membru

Bertzi Theodora – Membru

Cazacu Ioana - Membru

Lazăr Maria – Membru

Stanciu Claudia Sorina – Membru

Hotărâre redactată de: L.M. și A.S.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2000 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.